

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

60. apeluje do państw członkowskich o promowanie programów szkoleń wymaganych w sektorach usług opiekuńczych i usług wsparcia oraz o oferowanie stypendiów osobom podejmującym odpowiednie studia;
61. apeluje do Komisji o promowanie kampanii, aby osiągnąć cel polegający na pozyskiwaniu młodych ludzi oraz na poprawie publicznego wizerunku sektora opieki jako pracodawcy;
62. apeluje o poszanowanie praw pracowniczych osób pracujących w sektorze usług opiekuńczych, w tym prawa do godnego dochodu i godnych warunków oraz prawa do wstępowania do związków zawodowych i tworzenia związków zawodowych, które mają prawa do rokowań zbiorowych;
63. apeluje do państw członkowskich o wspieranie krajowych, regionalnych i lokalnych organów w ustanawianiu trwałych systemów finansowania usług opiekuńczych oraz w opracowywaniu programów szkolenia i przekwalifikowania przeznaczonych dla pracowników, finansowanych ze środków EFS;
64. apeluje do partnerów społecznych o zainicjowanie formalnego dialogu społecznego dotyczącego sektora opieki;

o

o o

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i rządów państw członkowskich.

P7_TA(2013)0329

Telewizja hybrydowa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie telewizji hybrydowej (2012/2300(INI))

(2016/C 075/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 10 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka,
- uwzględniając art. 11 oraz art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich, dołączony do Traktatu z Amsterdamu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej, traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie i niektóre związane z nimi akty,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w dniu 20 października 2005 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych)⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽³⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽⁵⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r.,
- uwzględniając dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁶⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) ⁽⁹⁾, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady 98/560/WE z dnia 24 września 1998 r. w sprawie rozwoju konkurencyjności europejskiego przemysłu usług audiowizualnych i informacyjnych poprzez wspieranie ram krajowych mających na celu osiągnięcie porównywalnego i efektywnego poziomu ochrony nieletnich i godności ludzkiej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie internetu przedmiotów ⁽¹²⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0212/2013),

A. mając na uwadze, że telewizory były pierwotnie zaprojektowane do odbioru linearnych sygnałów nadawczych, że treści audiowizualne z uwagi na swoją siłę sugestii również w środowisku cyfrowym cieszą się wśród społeczeństwa bardzo istotną uwagą na tle innej oferty mediów elektronicznych i że dlatego nadal utrzymuje się ich wyróżniające się znaczenie dla kształtowania opinii indywidualnych i opinii publicznej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 257 z 27.10.2009, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 270 z 7.10.1998, s. 48.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 24.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- B. mając na uwadze, że audiowizualne usługi medialne, które są usługami o charakterze zarówno kulturalnym, jak i gospodarczym, mają nadzwyczajne znaczenie dla społeczeństwa i demokracji jako nośniki tożsamości, wartości i opinii, a zatem również w świecie podlegającym coraz większej konwergencji wymagają specjalnej regulacji;
- C. mając na uwadze, że od dawna zapowiadana technologiczna konwergencja mediów stała się w międzyczasie rzeczywistością szczególnie w przypadku systemu radiofonii i telewizji oraz internetu, a europejska polityka w zakresie mediów, kultury i internetu musi dostosować ramy regulacyjne do nowych okoliczności, a przy tym zapewnić możliwość ustanowienia i wdrożenia jednolitego poziomu regulacji również w odniesieniu do nowych uczestników rynku z Unii Europejskiej oraz z państw trzecich;
- D. mając na uwadze szybki rozwój internetu w ciągu ostatnich dwudziestu pięciu lat oraz pojawienie się inteligentnych urządzeń, które zmieniają nawyki i sposób oglądania telewizji;
- E. mając na uwadze, że chociaż popyt na urządzenia połączone z internetem wzrasta, najpopularniejsze jednak wciąż pozostają tradycyjne usługi;
- F. mając na uwadze, że z linearnych i nielinearnych audiowizualnych usług medialnych oraz licznych innych usług komunikacyjnych już można korzystać na tym samym ekranie, można je płynnie łączyć i jednocześnie odbierać;
- G. mając na uwadze, że ze względu na szczególne znaczenie linearnych usług telewizyjnych i medialnych dla społeczeństwa również w przyszłości konieczne będą odrębne ramy regulacyjne w dziedzinie mediów, ponieważ tylko w ten sposób można odpowiednio uwzględnić to znaczenie oraz kwestię zagwarantowania pluralizmu opinii i mediów w państwach członkowskich;
- H. mając na uwadze, że pojawienie się telewizji hybrydowej zakłóca tradycyjny łańcuch wartości i wymaga opracowania nowej strategii;
- I. mając na uwadze, że powstawanie nowinek technologicznych nieuchronnie prowadzi do częściowo tylko pozornego zwiększenia autonomii użytkownika oraz że w związku z tym istnieje rosnąca potrzeba zapewnienia ochrony praw wyłącznych i integralności treści;
- J. mając na uwadze, że zwiększają się możliwości rozpowszechniania (interaktywnej) oferty internetowej, która korzysta z zasięgu ofert telewizyjnych, oraz że powszechny dostęp do łączności szerokopasmowej stanowi podstawowy warunek wzrostu zainteresowania konsumentów hybrydowymi systemami odbioru;
- K. mając na uwadze, że w świetle postępującej konwergencji mediów pojęcie telewizji hybrydowej podlega dynamicznej, neutralnej pod względem technologii i szerokiej interpretacji, która obejmuje wszelkie, również przenośne urządzenia umożliwiające dostęp do linearnych i nielinearnych treści medialnych, oferty telewizji internetowej (ang. OTT) i innych aplikacji na tym samym urządzeniu lub ekranie, łącząc przez to świat radiofonii i telewizji ze światem internetu;
- L. mając na uwadze, że w świecie mediów podlegającym konwergencji będzie się konkurować nie tyle o zdolność przesyłową co w coraz większym stopniu o uwagę użytkowników, że przy wzrastającej liczbie ofert coraz trudniej będzie dotrzeć do użytkownika, a o sukcesie oferty decydować będą najprawdopodobniej takie czynniki jak dostęp do niej, szybka znajdawalność, a także zamieszczenie jej w odpowiednim wykazie i zarekomendowanie jej;
- M. mając na uwadze, że obecne przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) opierają się na zasadzie neutralności technologicznej, że nie odzwierciedlają jeszcze postępującej konwergencji technologicznej, a w szczególności odrębne uregulowania, wprowadzające rozróżnienie między programem telewizyjnym (w tym nadawaniem w internecie i transmisją strumieniową na żywo) oraz audiowizualnymi usługami medialnymi na żądanie, mogą w obecnej formie tracić na znaczeniu, chociaż odmiennie uregulowane usługi informacyjne i komunikacyjne – również takie, które nie należą do zakresu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, lecz wchodzą w zakres dyrektywy o handlu elektronicznym, lub które w przypadku ofert spoza Europy w ogóle nie podlegają unijnym przepisom w zakresie mediów – są dostępne na tym samym urządzeniu, co może prowadzić zarówno do nierównych warunków konkurowania i niedopuszczalnych rozbieżności w zakresie ochrony użytkowników, jak również porusza nowe kwestie związane z dostępem, sposobem rozpowszechniania oraz znajdawalności treści niezależnie od rodzaju mediów;
- N. mając na uwadze, że nowe podmioty wchodzące na rynek staną się czołowymi konkurentami tradycyjnych podmiotów z tego sektora, ponieważ z jednej strony będą nabywać wyłączne treści, w tym na rynku europejskim, a z drugiej strony – same proponować nowe usługi;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- O. mając na uwadze, że cele regulacyjne dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, w szczególności zagwarantowanie i wspieranie pluralizmu opinii i mediów, ochrona godności ludzkiej i nieletnich, zachęcanie dostawców usług medialnych do zapewnienia dostępu osobom niedosłyszącym i niedowidzącym, zapewnienie uczciwej konkurencji oraz określenie zasad emisji reklam, zasadniczo zachowują swoje znaczenie społeczne i uzasadnienie regulacyjne, ale jednocześnie skuteczność i możliwość egzekwowania tych przepisów ochronnych coraz częściej są ograniczone ze względu na możliwości korzystania wynikające z hybrydowych systemów odbioru;
- P. mając na uwadze, że dystrybucja usług telewizji hybrydowej wysokiej jakości zakłada udostępnienie przez operatorów telekomunikacyjnych wystarczającej prędkości transmisji między abonentami a serwerami przekazującymi sygnał;
- Q. mając na uwadze, że możliwe zastosowania odbiorników hybrydowych podważają główne zasady dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, takie jak konieczność oddzielenia reklamy od programu i przepisy dotyczące umieszczania reklam;
- R. mając na uwadze, że sama przypadkowa dostępność dużej liczby ofert nie prowadzi automatycznie do zagwarantowania wymienionych celów regulacyjnych oraz że należy zatem przeprowadzić ocenę, czy osiągnięcie celów wymaga nadal szczególnych ram regulacyjnych i czy ramy te mogą z góry zapobiec ewentualnym błędom;
- S. mając na uwadze, że w miarę ewoluowania telewizji hybrydowej telewizja tradycyjna może połączyć się z internetem w taki sam sposób, jak stało się to z telefonią komórkową i internetem kilka lat temu;
- T. mając na uwadze, że pożądane jest wspieranie każdego działania umożliwiającego dostosowanie rynku w celu sprzyjania twórczości i innowacyjności w Europie;
- U. mając na uwadze, że rozwój systemów hybrydowych łączących telewizję i internet ma pozwolić użytkownikom na niezróżnicowane nawigowanie między kanałami telewizyjnymi a usługami internetowymi, w tym nielegalnymi stronami zawierającymi treści audiowizualne;
- V. mając na uwadze, że udowodniono, iż zasady dotyczące przejrzystości i konkurencji niedostatecznie chronią neutralność sieci;
- W. mając na uwadze, że zasada kraju nadawcy, zgodnie z pierwotną dyrektywą „Telewizja bez granic”, stanowi podstawę dla wolności informacji i rozwoju wspólnego rynku w dziedzinie świadczenia usług dzięki temu, że państwa członkowskie zobowiązały się przestrzegać minimalnych norm jakościowych, a z kolei zapewniły skuteczność stosowania zasady kraju pochodzenia w postaci zasady kraju nadawcy;
1. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny, jak dalece niezbędne jest dokonanie przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i innych obowiązujących wymogów pochodzących z uregulowań w zakresie sieci i mediów (np. pakiet telekomunikacyjny) w odniesieniu do przepisów dotyczących znajdawalności oraz niedyskryminującego dostępu do platform dla dostawców treści, podmiotów opracowujących treści i użytkowników, przy jednoczesnym rozszerzeniu definicji platformy, w celu dostosowania istniejących instrumentów do nowej konfiguracji; mając na uwadze, że dzięki temu należy zapewnić, by konsumenci mogli czerpać korzyści ze zwiększonego wyboru i dostępu do audiowizualnych usług medialnych a dostawcy treści z większego wyboru sposobów rozpowszechniania swoich treści przy jednoczesnym utrzymaniu kontaktów ze swoimi odbiorcami;
 2. jest zdania, że w odniesieniu do środków regulacyjnych dotyczących operatorów platform należy zwrócić uwagę na zapewnienie niedyskryminującego dostępu do platform, aby umożliwić nadawcom, a także innym, nierzadko mniejszym, dostawcom udział w rynku na równych warunkach;
 3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do takiego stosowania definicji usługi medialnej, znajdującej się w art. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, by konieczność dokonywania regulacji przez państwa członkowskie była w większym stopniu powiązana ze społeczno-polityczną specyfiką i potencjałem działania oferty, w szczególności z jej znaczeniem dla kształtowania opinii i ich różnorodności, a także z odpowiedzialnością redakcyjną;
 4. wzywa Komisję, by w związku z różnymi zadaniami, jakie mają do wypełnienia oferty mediów oparte na odpowiedzialności redakcyjnej oraz inne treści, ustaliła, czy surowsze uregulowania dotyczące platform telewizyjnych są nadal odpowiednie i konieczne lub czy nie wystarczy wprowadzenie ogólnego zakazu dyskryminacji;
 5. wzywa Komisję do kontynuowania działań na rzecz poszanowania wolności prasy w kontekście ewentualnego przeglądu dyrektywy 2010/13/UE czy opracowywania jakichkolwiek przyszłych przepisów;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

6. apeluje do Komisji, aby – w oparciu o wyniki konsultacji zawarte w zielonej księdze pt. „Przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych: wzrost gospodarczy, twórczość i wartości” – ustaliła, które mechanizmy regulacyjne są nadal konieczne i przydatne z punktu widzenia konwergencji, a jakie należałoby stworzyć, aby zapewnić jednakowe warunki konkurowania dla wszystkich dostawców treści i dostawców usług, przy uwzględnieniu poniższych wymogów minimalnych oraz dotychczasowych szeroko zakrojonych celów regulacyjnych, aby zagwarantować uczciwą konkurencję między dostawcami treści, a także zapewnić użytkownikom jak największe korzyści i wybór z różnorodnej oferty o wysokiej jakości, oparty na równości szans, pełnej przejrzystości i niedyskryminacji, przy czym należy dopilnować w szczególności, by nadal dostępne były darmowe oferty i oferty nadawców publicznych;
7. wzywa Komisję do zapewnienia w kontekście przeglądu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych równych warunków konkurencji pomiędzy wszystkimi dostawcami treści;
8. podkreśla, że strategia rozwoju tych nowych podmiotów pociągnie za sobą zwiększenie oferty obejmującej zarówno treści dostępne za pośrednictwem tradycyjnych kanałów, jak i ofertę internetową;
9. podkreśla w związku z tym ryzyko braku równowagi w przypadku tej nowej konkurencji z pożytkiem dla nowych podmiotów i ze szkodą dla tradycyjnych podmiotów europejskich, ze względu na ich znaczenie ekonomiczne i międzynarodowy rozwój;
10. podkreśla, że warte rozpatrzenia wydaje się utrzymanie regulacji stopniowalnej dla usług medialnych, jednak stopniowalności tej nie należy uzależniać od rozróżnienia między usługami nielinearnymi a linearnymi, lecz przede wszystkim powiązać z potencjałem działania danej usługi medialnej oraz z odpowiedzialnością redakcyjną za tę usługę, przy jednoczesnym przyznaniu państwom członkowskim odpowiedniego zakresu uznania;
11. poddaje pod rozważenie, czy określone w komunikacie Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa wobec radiofonii i telewizji publicznej zasady dotyczące pracochłonnej procedury oceny i kontroli usług audiowizualnych dostarczanych przez nadawców publicznych, które wychodzą poza zakres zwykłych usług nadawczych i które oferowane są na nowych platformach dystrybucyjnych, są nadal właściwe w czasach postępującej konwergencji technologii, zwłaszcza że użytkownicy coraz częściej nie są już w stanie odróżnić, czy mają do czynienia z klasyczną linearną ofertą nadawców, z usługą na żądanie czy też z inną ofertą audiowizualną;
12. wzywa Komisję do śledzenia przyszłych wyzwań związanych z telewizją hybrydową pod kątem konkurencyjności sektora poprzez zapewnianie większej elastyczności ilościowych wytycznych dotyczących reklam oraz do przedstawienia aspektów pozytywnych i negatywnych;
13. podkreśla, że w celu zapewnienia na szczeblu europejskim jednolitej ochrony użytkowników, dzieci i młodzieży oraz mniejszości należy zbadać jakościowe ograniczenia audiowizualnych usług medialnych i dostosować je, zapewniając wysoki poziom dla wszystkich form rozpowszechniania;
14. wzywa do zastosowania w równej mierze do wszystkich treści medialnych zakazu naruszania godności ludzkiej, zakazu nawoływania do nienawiści, ochrony przed dyskryminacją, a także wymogu dostępności;
15. poddaje przy tym pod rozważenie, czy zasada oddzielenia reklamy od treści programu może być utrzymana we wszystkich rodzajach mediów czy też poprzez zapewnienie wyraźniejszej rozpoznawalności i lepszego odróżnienia reklamy i treści programu wymóg taki lepiej wypełnia swój cel ochrony we wszystkich rodzajach mediów;
16. jest zdania, że należy zapobiegać wdrażaniu nowych lub rozszerzaniu istniejących zakazów reklamy oraz innym formom ingerencji w instrument finansowania, jakim jest reklama, aby umożliwić wprowadzanie nowych modeli biznesowych również w świecie telewizji cyfrowej;
17. podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma to, aby sektor publiczny nie był w celu zachowania niezależności zależny wyłącznie od finansowania z reklam, i wzywa państwa członkowskie do wspierania działań na rzecz finansowania tego sektora;
18. podkreśla, że nowe strategie reklamowe opierające się na nowych technologiach zwiększających ich skuteczność (zrzuty ekranu, tworzenie profili konsumentów, strategie wieloekranowe) wiążą się z problemem ochrony konsumentów, ich życia prywatnego i ich danych osobowych; w związku z tym zwraca uwagę na to, że trzeba się zastanowić nad stworzeniem spójnych zasad regulujących stosowanie tych strategii;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

19. wzywa europejskie podmioty z sektora audiowizualnego do kontynuowania rozwijania spójnych i atrakcyjnych ofert, zwłaszcza internetowych, aby wzbogacić europejską ofertę treści audiowizualnych;
20. wzywa Komisję do zbadania, czy i w jaki sposób można przyznać odpowiednie pierwszeństwo w zakresie znajdawalności na urządzeniach pierwszego ekranu, takich jak zestawy telewizyjne podłączone do internetu, tym dostawcom treści, którym państwa członkowskie zlecają misję służby publicznej lub którzy wnoszą wkład we wspieranie celów leżących we wspólnym interesie, w szczególności służącym zapewnieniu pluralizmu mediów i różnorodności kulturowej, lub którzy w możliwy do weryfikacji sposób dobrowolnie i długoterminowo zobowiązują się do realizacji takich obowiązków leżących we wspólnym interesie, które sprzyjają jakości i niezależności informowania oraz wspieraniu pluralizmu opinii;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania, uzupełniając wobec tak zwanych „przepisów dotyczących obowiązku znalezienia”, w jakim stopniu – dzięki zmianie podejścia do regulacji mediów na rzecz systemów zachęt i certyfikacji oraz wzmocnienia podejścia samo- i współregulacyjnego – możliwe byłoby trwałe zagwarantowanie wymienionych celów regulacyjnych dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, w szczególności odnośnie do ochrony nieletnich i ochrony godności ludzkiej, oraz w jaki sposób zapewnić jednocześnie elastyczność niezbędną do uczciwej konkurencji między dostawcami usług medialnych; podkreśla, że ewentualne środki samo- i współregulacyjne mogą stanowić uzupełnienie przepisów prawa, a ich zgodność i ocena muszą podlegać niezależnemu nadzorowi;
22. w celu uniknięcia wszelkich przypadków zakłócenia konkurencji zaleca zatem zastosowanie takich samych przepisów do takich samych usług, bez względu na ich nośnik;
23. w tym kontekście wyraża też zaniepokojenie z powodu wzrostu konkurencji ze strony podmiotów międzynarodowych, które nie podlegają europejskim zasadom ani obowiązkom;
24. wzywa Komisję do zapewnienia tego, żeby te platformy funkcjonowały z uwzględnieniem warunków rynkowych, w interesie ogólnym i w ramach uczciwej konkurencji, zgodnie z zapotrzebowaniem ze strony użytkowników i na podstawie otwartych, interoperacyjnych standardów, oraz w sposób zapobiegający wykorzystywaniu przez dostawcę lub dostawców nadrzędnej pozycji;
25. podkreśla w tym kontekście konieczność zastanowienia się nad zmianami przepisów, sposobami regulacji w odniesieniu do telewizji hybrydowej i systemami pozycjonowania treści;
26. wzywa do przyjęcia przepisów regulujących działanie platform telewizji hybrydowej, zapewniających dostęp do treści rozpowszechnianych przez nadawców i ich integralność, przejrzystość na użytek konsumentów i stosowanie podstawowych zasad etycznych (ochrona nieletnich i życia prywatnego);
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększania umiejętności korzystania z mediów wśród wszystkich obywateli UE, przede wszystkim za sprawą inicjatyw i skoordynowanych działań ukierunkowanych na zwiększenie zrozumienia linearnych i nielinearnych audiowizualnych usług medialnych;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia podjęcia działań przede wszystkim przez producentów odbiorników i dostawców usług w celu zwiększenia dostępności linearnych i nielinearnych audiowizualnych usług medialnych dla osób starszych i osób niepełnosprawnych, takich jak osoby słabo słyszące oraz niedowidzące;
29. jest zdania, że usługi platform i portali powinny być projektowane w sposób interoperacyjny, by umożliwić podmiotom trzecim tworzenie własnych zastosowań i korzystanie z nich niezależnie od sposobu przekazywania, z zapewnieniem niedyskryminacji;
30. wzywa Komisję do zapewnienia w sposób prawnie wiążący tego, żeby w sieciach i na platformach zasadniczo wszystkie treści były udostępniane w jednakowej jakości;
31. wzywa Komisję do zapewnienia w sposób prawnie wiążący zasadniczo jednakowego traktowania pakietów danych przez operatora sieci podczas ich przesyłania od nadawcy do odbiorcy, co oznacza, że operator sieci nie może sam określać priorytetów, np. według pochodzenia, treści, rodzaju zastosowania lub opłat wnoszonych przez użytkowników, ponieważ mogłoby to podważyć cel sprawiedliwego i powszechnego dostępu do usług, przepisy o ochronie danych, zakaz manipulacji danymi, zasadę integralności treści, a także cel stworzenia uczciwych warunków konkurencji;
32. podkreśla konsekwencje rozbieżności między systemami VAT na szczeblu europejskim, którą jeszcze bardziej zwiększy pojawienie się telewizji hybrydowej;
33. wzywa Komisję do złożenia wniosku w sprawie prawodawstwa Unii gwarantującego neutralność sieci;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

34. wzywa Komisję do ustawowego zagwarantowania integralności linearnej i nielinearnej oferty na platformach hybrydowych, a w szczególności zakazania stosowania techniki płynnego przechodzenia lub skalowania tej oferty przez dostawców platformy lub podmioty trzecie przy użyciu treści lub innych usług, o ile nie zostanie to jednoznacznie zainicjowane przez użytkownika, a w przypadku treści, których nie można zaliczyć do komunikacji indywidualnej, zatwierdzone przez dostawcę treści; zwraca uwagę, że konieczne jest również wyeliminowanie nieupoważnionego dostępu do treści lub nadawanego sygnału dostawcy przez podmioty trzecie, a także nieupoważnionego dekodowania tych treści lub sygnału, korzystania z nich lub ich rozpowszechniania;
35. wzywa Komisję do zastanowienia się nad środkami polegającymi na uwzględnieniu ryzyka pozycjonowania niezatwierdzonych stron w portalach i wyszukiwarkach;
36. wzywa Komisję do dopilnowania, aby poziom ochrony w ramach audiowizualnych usług medialnych osiągnięty szczególnymi wymogi regulacyjnymi zawartymi w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych nie był naruszany poprzez nieupoważnione udostępnianie na innych platformach;
37. wzywa Komisję do dopilnowania, aby uruchamianie aplikacji dostępnych na portalach nigdy nie następowało automatycznie, lecz wiązało się zawsze z koniecznością zainicjowania przez użytkownika, aby powrót do usługi, z której wcześniej korzystano, był zawsze łatwy i możliwy jednym naciśnięciem przycisku (np. funkcja „czerwonego przycisku”) oraz wyraźnie komunikowany, a także aby po opuszczeniu danej aplikacji znów był w pełni dostępny obraz i dźwięk usługi, z której wcześniej korzystano;
38. wzywa Komisję do zapewnienia dostawcy treści możliwości wszczęcia postępowania sądowego w przypadku udostępniania na platformach hybrydowych takich aplikacji, które sprzyjają nieupoważnionemu rozpowszechnianiu dostarczanych przez niego treści lub umożliwiają taką praktykę;
39. wzywa Komisję, aby w przypadkach istotnych z punktu widzenia praw autorskich, dążyła do stworzenia przystępnych systemów udostępniania praw, które umożliwią niezmienione i pełne odzwierciedlenie nielinearnych ofert dostawców usług medialnych na platformach podmiotów trzecich;
40. wzywa Komisję do zapewnienia tego, żeby co do zasady zagwarantować anonimowe korzystanie z usług telewizyjnych i internetowych za pomocą odbiorników hybrydowych znajdujących się w obrocie lub importowanych na terytorium UE oraz by było ono całkowicie zgodne z przepisami UE o ochronie prywatności i ochronie danych;
41. wzywa Komisję do wyłączenia audiowizualnych usług medialnych z procesu liberalizacji w ramach negocjacji w sprawie międzynarodowych porozumień handlowych ze względu na dwojaką naturę tych usług i ich znaczenie dla społeczeństwa, a jednocześnie – z uwagi na postępującą cyfryzację i konwergencję mediów – do zapewnienia dynamicznego rozwinięcia koncepcji „audiowizualnej usługi medialnej”;
42. wzywa Komisję do zapewnienia również w przyszłej ofercie telewizji hybrydowej przestrzegania obowiązujących obecnie norm dotyczących: ochrony nieletnich, zakazu emitowania niektórych reklam ze względu na ochronę zdrowia, zakazu podżegania do nienawiści na tle rasowym, rozdzielenia serwisów informacyjnych od reklam, przejrzystości w obszarze własności, ochrony prywatności itp., tj. norm wchodzących obecnie w zakres wspólnotowego dorobku prawnego, których nie można obejść pod pretekstem postępu technologicznego; w szczególności wzywa się do poinformowania dostawców usług z zakresu telewizji hybrydowej i dostawców hybrydowych odbiorników telewizyjnych spoza państw UE o tym, że zastosowanie mają nadal przepisy państwa świadczenia usługi, a nie państwa, w którym dostawca ma swoją siedzibę statutową;
43. wzywa państwa członkowskie, aby podczas negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych przemysłały ponownie ograniczenie środków Dyrekcji Generalnej ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii (CNECT) przeznaczonych na dalszy rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej z wcześniej proponowanej kwoty 9,2 miliarda euro do 1 miliarda euro;
44. wzywa Komisję do zwrócenia należytej uwagi na istotne kwestie związane z ochroną odbiorców, takie jak ochrona niepełnoletnich, oraz uważa, że elektroniczne przewodniki po programach mogą stać się platformą pozwalającą na rozwiązywanie tych problemów;
45. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że na ogromnych obszarach Europy infrastruktura internetowa wciąż jest niedostateczna, oraz przypomina Komisji, że w celu pełnego uwolnienia potencjału telewizji hybrydowej niezbędne jest zapewnienie konsumentom dostępu do szybkich połączeń internetowych;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0331

Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych w celu uwzględnienia potrzeb w zakresie wydatków wynikających z przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w odniesieniu do wieloletnich ram finansowych w celu uwzględnienia potrzeb w zakresie wydatków wynikających z przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej (COM(2013)0157 – C7-0074/2013 – 2013/2055(ACI))

(2016/C 075/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0157),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾ (porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.), w szczególności jego pkt 29,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2013, przyjęty w dniu 12 grudnia 2012 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego Unii Europejskiej nr 1/2013 na rok budżetowy 2013, przyjęty przez Komisję dnia 18 marca 2013 r. (COM(2013)0156),
 - uwzględniając stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 1/2013, przyjęte przez Radę dnia 26 czerwca 2013 r. (11607/2013 – C7-0199/2013),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0247/2013),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z pkt 29 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. Komisja równocześnie z budżetem korygującym nr 1/2013 przedłożyła władzy budżetowej wniosek mający na celu dostosowanie wieloletnich ram finansowych polegające na uwzględnieniu w budżecie na rok 2013 środków na zobowiązania i środków na płatności niezbędnych do pokrycia wydatków związanych z przystąpieniem Chorwacji do Unii z dniem 1 lipca 2013 r.,
- B. mając na uwadze, że proponowany wzrost o 666 milionów EUR środków na zobowiązania oraz wzrost o 374 miliony EUR środków na płatności odzwierciedla pakiet finansowy uzgodniony podczas konferencji w sprawie przystąpienia w dniu 30 czerwca 2011 r., z wyłączeniem działu 5, ponieważ wydatki administracyjne związane z przystąpieniem Chorwacji zostały już ujęte w budżecie na rok 2013,
1. przyjmuje do wiadomości wniosek dotyczący decyzji zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. przedłożony przez Komisję oraz stanowisko Rady w sprawie tego wniosku;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 66 z 8.3.2013.